

Wymagania edukacyjne z przedmiotu filozofia (zakres rozszerzony) dla szkoły ponadpodstawowej klasa IV

Temat	Ocena dopuszczająca. Uczeń:	Ocena dostateczna. Uczeń:	Ocena dobra. Uczeń:	Ocena bardzo dobra. Uczeń:	Ocena celująca. Uczeń:
I. Propedeutyka filozofii					
Wiadomości wstępne					
1. Pojęcie filozofii: źródła i własności refleksji filozoficznej (2 godz.)	– wymienia najważniejsze własności refleksji filozoficznej, – opisuje, na czym polega przedmiot, cel i metoda filozofowania, – opisuje historyczne i kulturowe źródła refleksji filozoficznej, – przytacza definicję filozofii jako „umiłowania mądrości”.	– rozważa własności charakteryzujące namysł filozoficzny, – przedstawia związki pomiędzy historycznymi i kulturowymi źródłami filozofii i specyfiką tej dyscypliny, – podejmuje refleksję na temat przedmiotu, celu i metod stosowanych przez filozofów, – definiuje podstawowe pojęcia związane z namysłem filozoficznym.	– korzysta z różnych źródeł wiedzy, poszukując odpowiedzi na temat źródeł historycznych i kulturowych refleksji filozoficznej, – porównuje ze sobą różne ujęcia filozofii pod względem celu, przedmiotu i stosowanych w ich obszarze metod, – zestawia ze sobą poszczególne okresy filozofii, poszukując ich specyficznych cech, – angażuje się w dyskusję na temat specyfiki filozofii.	– zajmuje stanowisko w kwestii rozumienia filozofii (celu, przedmiotu i metod), – podczas dyskusji filozoficznej opowiada się za określonym ujęciem filozofii i logicznie uzasadnia swój sąd w tej sprawie, – wskazuje zastosowania filozofii w codziennym życiu (wiedza i umiejętności), – aktywnie i samodzielnie angażuje się w rozważania na temat źródeł i specyfiki refleksji filozoficznej.	– wskazuje zastosowania wiedzy filozoficznej w refleksji naukowej i kulturowej, – podejmuje polemikę z przyjętymi rozstrzygnięciami dotyczącymi rozumienia filozofii (dotyczącymi przedmiotu, celu i metod), – broniąc swoich racji, stosuje argumentację i aparat pojęciowy filozofii, – biorąc udział w dyskusji, przedstawia twórcze i krytyczne spojrzenie w zakresie podejmowanej tematyki.

2. Filozofia wobec innych dziedzin kultury i aktywności ludzkiej (2 godz.)	– opisuje, na czym polega rola filozofii w kulturze, – odróżnia refleksję filozoficzną od rozważań z zakresu innych dziedzin kultury i aktywności ludzkiej (m.in. ideologii, światopoglądu), – rozpoznaje i odróżnia namysł filozoficzny od myślenia religijnego i działalności artystycznej, – rozpoznaje pytania filozoficzne na podstawie ich najważniejszych własności, – podaje własne przykłady pytań filozoficznych z zakresu poszczególnych dziedzin namysłu.	– wyjaśnia różnicę między filozofią a innymi dziedzinami kultury i aktywności ludzkiej (np. ideologią i światopoglądem), – rozważa rolę filozofii w kulturze, m.in. na podstawie analizy obrazu i tekstu filozoficznego, – podejmuje dyskusję na temat wybranych problemów z zakresu filozofii, – konstruuje własne przykłady pytań filozoficznych wykraczających poza najprostszy schemat dziedzinowy.	– aktywnie poszukuje odpowiedzi na problemy filozoficzne na podstawie zróżnicowanych źródeł wiedzy, – zajmuje określone stanowisko w kwestii wybranych problemów filozoficznych podczas dyskusji, – analizuje i interpretuje znaczenie obrazu i tekstu filozoficznego oraz formułuje wnioski dotyczące specyfiki filozofii na tle innych dziedzin kultury i aktywności ludzkiej.	– aktywnie angażuje się w dyskusję na temat zagadnień filozoficznych, – argumentuje na rzecz przedstawianych przez siebie poglądów, odnosząc się do przykładów z życia codziennego i praktycznych zastosowań wiedzy, – formułuje twórcze i pogłębione pytania filozoficzne oraz angażuje się w poszukiwanie konstruktywnych rozstrzygnięć, – przedstawia własną interpretację obrazu i tekstu źródłowego.	– podejmuje rozważania filozoficzne, opierając się na bogatym kontekście kulturowym i naukowym, – broniąc swoich racji w dyskusji, stosuje argumentację, zakres tematyczny i aparat pojęciowy specyficzny dla filozofii, – rozstrzygając problemy filozoficzne, odnosi je do praktycznych i naukowych zastosowań, – przedstawia związki implikacyjne i zastosowania podejmowanych rozważań.
3. Dyscypliny filozoficzne (2 godz.)	– opisuje podział nauk opracowany przez Arystotelesa, – przedstawia współczesny podział dyscyplin filozoficznych (ogólnych, szczegółowych i pomocniczych), – rozpoznaje i podaje przykłady zagadnień z zakresu poszczególnych dziedzin filozofii, – definiuje podstawowe pojęcia z zakresu rozważanych dziedzin filozofii, – bierze udział w pracy	– podaje przykłady zagadnień poruszanych w ramach nauk wyszczególnionych przez Arystotelesa, – porównuje poszczególne dziedziny filozofii i rozpoznaje ich specyfikę, – rozważa problemy charakterystyczne dla poszczególnych dziedzin namysłu filozoficznego, – angażuje się w pracę projektową, aktywnie poszukując rozwiązań i odpowiedzi.	– rozważając problemy dotyczące poszczególnych dziedzin filozofii, wykazuje się zaangażowaniem i wiedzą tematyczną, – dyskutuje na temat zagadnień i problemów wskazanych podczas rozważań dotyczących poszczególnych dziedzin filozofii, – przedstawia własne stanowisko i je uzasadnia), – angażując się w pracę projektową, poszukuje	– zajmuje stanowisko na temat podziału wiedzy dokonanego przez Arystotelesa, – wskazuje zastosowania rozważań charakteryzujących poszczególne dziedziny filozofii w codziennym życiu, – aktywnie angażuje się w dyskusję na temat zagadnień filozoficznych, – argumentuje na rzecz przedstawianych przez siebie poglądów i odnosi się do wypowiedzi innych	– wskazuje zastosowania rozważań filozoficznych do analiz naukowych, społecznych i kulturowych, – podejmuje polemikę na temat zagadnień z zakresu poszczególnych dziedzin filozofii, – broniąc swoich racji, stosuje twórczą, pogłębioną argumentację, zakres tematyczny i aparat pojęciowy danej dyscypliny filozofii,

	projektowej (wykonuje podane polecenia i formułuje odpowiedzi).		wiedzy z różnych źródeł.	osób, – czynnie angażuje się w pracę projektową, proponując rozwiązania i odnosząc je do praktycznej wiedzy i codziennych zastosowań.	– czynnie angażuje się w pracę projektową, proponując rozwiązania odnoszące się do wiedzy naukowej i kontekstu kulturowego (społecznego).
Koncepcje filozofii					
4. Klasyczna i neoklasyczna koncepcja filozofii (2 godz.)	– charakteryzuje klasyczną i neoklasyczną koncepcję filozofii i ilustruje najważniejsze założenia w formie tabeli, – identyfikuje poszukiwanie ostatecznych podstaw rzeczywistości jako najistotniejszą własność klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii, – opracowuje samodzielny tekst na temat klasycznej koncepcji filozofii, w którym interpretuje stanowisko autora (E. Gilsona).	– porównuje klasyczną i neoklasyczną koncepcję filozofii, uwytatniając podobieństwa i różnice oraz odnosząc się do wiedzy na temat filozofów i ich teorii, – rozważa cele stojące u podstaw klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii, – opracowuje tekst filozoficzny zawierający: interpretację cytatu, odwołania do wiedzy dotyczącej klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii oraz własne stanowisko i przemyślenia.	– angażuje się w rozważania dotyczące klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii, poszukując różnych źródeł wiedzy i kontekstów rozważań, – opracowuje dobrze ustrukturyzowany tekst filozoficzny zawierający: trafną interpretację cytatu, własne stanowisko, przekonujące argumenty oraz odwołania do wiedzy dotyczącej klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii.	– podejmując refleksję na temat problematyki poruszanej w ramach klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii, odnosi się do kontekstu praktycznego i możliwych zastosowań nabytej wiedzy, – opracowuje tekst filozoficzny zawierający: twórczą interpretację cytatu, precyzyjnie wyrażone stanowisko, rzetelne i przekonujące argumenty, możliwe kontrargumenty oraz odwołania do wiedzy filozoficznej.	– podejmując refleksję na temat problematyki poruszanej w ramach klasycznej i neoklasycznej koncepcji filozofii, odnosi się do kontekstu naukowego, kulturowego i społecznego, – opracowuje tekst filozoficzny zawierający: twórczą interpretację cytatu, precyzyjnie i twórczo wyrażone stanowisko, rzetelną, krytyczną, przekonującą i pogłębioną argumentację, kontrargumentację wraz z uzasadnieniem oraz odwołania do wiedzy filozoficznej i pozafilozoficznej.
5. Pozytywistyczne i neopozytywistyczne ujęcie filozofii (2 godz.)	– charakteryzuje pozytywistyczny i neopozytywistyczny model filozofii, – prezentuje założenia tkwiące u podstaw pozytywistycznego i neopozytywistycznego	– porównuje pozytywistyczny i neopozytywistyczny model filozofii, – rozważa założenia tkwiące u podstaw pozytywistycznego i neopozytywistycznego	– na podstawie zróżnicowanych źródeł wiedzy, podejmuje rozważania na temat pozytywistycznego i neopozytywistycznego modelu filozofii, – zabiera głos i broni	– dokonuje krytycznej oceny modelu pozytywistycznego i neopozytywistycznego filozofii, – przedstawia przekonującą i spójną argumentację podczas	– dokonuje pogłębionej i krytycznej oceny pozytywistycznego i neopozytywistycznego modelu filozofii, – przedstawia oryginalną, poprawną merytorycznie, przekonującą i spójną

	modelu filozofii, – podejmuje dyskusję filozoficzną na temat statusu metafizyki, – rozważa wybrany problem filozoficzny.	modelu filozofii, – zabiera głos w dyskusji filozoficznej na temat naukowego statusu metafizyki, – formułuje problem filozoficzny i podejmuje rozważania na jego temat.	własnego stanowiska podczas dyskusji filozoficznej na temat statusu metafizyki, – podejmuje analizę problemu filozoficznego na podstawie posiadanej wiedzy.	dyskusji na temat statusu metafizyki oraz odnosi się do stanowisk przeciwnych jego poglądom, – rozważając problem filozoficzny, odnosi się do praktycznej wiedzy i kontekstu społecznego i kulturowego.	argumentację podczas dyskusji na temat statusu metafizyki oraz trafnie odnosi się do stanowisk przeciwnych jego poglądom, – rozważając problem filozoficzny, odnosi się do wiedzy naukowej i kontekstu społecznego oraz kulturowego.
6. Filozofia analityczna (2 godz.)	– charakteryzuje analityczną koncepcję filozofii, – opisuje rolę badaczy zajmujących się filozofią, – omawia filozoficzny problem języka i komunikacji.	– porównuje analityczną koncepcję filozofii z innymi ujęciami tej dyscypliny, – rozważa i ocenia rolę badaczy zajmujących się filozofią, – analizuje filozoficzny problem języka i komunikacji.	– rozstrzyga problemy związane z filozofią analityczną, wyrażone w postaci eksperymentu myślowego, – podejmuje działania projektowe według modelu filozofii analitycznej, – zajmuje stanowisko w dyskusji na temat problematyki języka i komunikacji.	– twórczo angażuje się w poszukiwania rozwiązań związanych z problematyką filozofii analitycznej, wyrażonej w postaci eksperymentu myślowego, – angażuje się w działania projektowe według modelu filozofii analitycznej, – przedstawia własną, spójną i przekonującą argumentację w dyskusji na temat problematyki języka i komunikacji.	– projektuje własny eksperyment myślowy wyrażający problematykę filozofii analitycznej, – twórczo angażuje się w działania projektowe według modelu filozofii analitycznej, – przedstawia własną, spójną i przekonującą argumentację w dyskusji na temat problematyki języka i komunikacji oraz przekonująco odnosi się do argumentacji przeciwnej.
7. Egzystencjalna koncepcja filozofii (4 godz.)	– charakteryzuje egzystencjalną koncepcję filozofii, – identyfikuje pytania światopoglądowe i formułuje odpowiedzi, posługując się podstawową terminologią filozoficzną, – rozpoznaje motywy charakteryzujące filozofię egzystencjalną w	– porównuje założenia modelu egzystencjalnego z pozostałymi ujęciami filozofii, – stawia własne pytania światopoglądowe i formułuje odpowiedzi, posługując się terminologią filozoficzną, – rozważa motywy charakteryzujące filozofię egzystencjalną, obecne w	– poszukuje źródeł wiedzy na temat egzystencjalnego modelu filozofii i na tej podstawie porównuje go z innymi ujęciami, – umiejętnie formułuje problemy światopoglądowe i angażuje się w dociekania na ich temat, – porównuje motywy charakteryzujące filozofię	– krytycznie analizuje podstawy teoretyczne egzystencjalnego modelu filozofii i na tej podstawie porównuje go z innymi ujęciami, – umiejętnie konstruuje własne problemy światopoglądowe i angażuje się w krytyczne dociekania na ich temat, – trafnie porównuje	– twórczo analizuje podstawy teoretyczne egzystencjalnego modelu filozofii i na tej podstawie krytycznie porównuje go z innymi ujęciami, – umiejętnie konstruuje twórcze, oryginalne problemy światopoglądowe i angażuje się w krytyczne, pogłębione dociekania na

	podanych tekstach i dziełach filmowych.	podanych dziełach filmowych i literackich.	egzystencjalną z wątkami obecnymi w wybranych dziełach literackich i filmowych.	motywy charakteryzujące filozofię egzystencjalną z wątkami obecnymi we wskazanych i wybranych przez siebie dziełach literackich i filmowych (wskazuje podobieństwa i różnice).	ich temat, – twórczo i krytycznie porównuje motywy charakteryzujące filozofię egzystencjalną z wątkami obecnymi we wskazanych i wybranych przez siebie wartościowych dziełach literackich i filmowych (wskazuje podobieństwa i różnice).
II. Filozofia starożytna					
Początki filozofii					
8. Pierwsze pytania: jońska filozofia przyrody (2 godz.)	– wyjaśnia, na czym polegało przejście od mitycznego do naukowego myślenia w starożytnej Grecji, – definiuje pojęcie <i>arché</i>, – przedstawia rozumienie zasady rzeczywistości według poszczególnych filozofów jońskich (Talesa, Anaksymandra, Anaksymenesa), – formułuje własne pytania z zakresu filozofii przyrody, – uczestniczy w pracach projektowych.	– rozważa znaczenie mitologii i religii jako podstaw myślenia naukowego w starożytnej Grecji, – interpretuje termin <i>arché</i> w odniesieniu do jego bogatego i wieloaspektowego znaczenia (bierze udział w projekcie edukacyjnym), – porównuje rozumienie zasady rzeczywistości według poszczególnych filozofów jońskich, – formułuje trafne pytania z zakresu filozofii przyrody.	– porównuje mitologię grecką z mitologią charakteryzującą inne kultury, – odnosi rozważania na temat <i>arché</i> do współczesnych zagadnień i wiedzy praktycznej (angażuje się w działania projektowe), – krytycznie analizuje rozważania poszczególnych filozofów jońskich, zajmując wobec ich poglądów własne stanowisko, – formułuje pytania z zakresu filozofii przyrody i poszukuje ich naukowych rozstrzygnięć	– na podstawie pozyskanej wiedzy samodzielnie odpowiada na pytanie o to, dlaczego filozofia powstała w starożytnej Grecji w konkretnym momencie dziejowym, – stosuje rozważania na temat <i>arché</i> do współczesnych problemów egzystencjalnych (twórczo angażuje się w działania projektowe), – analizuje rozważania poszczególnych filozofów jońskich, odnosząc je do współczesnej wiedzy naukowej.	– odnosi rozważania poszczególnych filozofów jońskich do problematyki z zakresu metodologii nauk, – swobodnie posługuje się terminologią filozoficzną dotyczącą filozofii przyrody okresu presokratejskiego, – proponuje twórcze i pogłębione rozumienie mitów greckich w odniesieniu do problematyki filozoficznej (z zapałem angażuje się w realizację projektu edukacyjnego).

9. Spory filozoficzne: natura rzeczywistości (2 godz.)	– rekonstruuje tematykę sporów naukowych, które miały miejsce w pierwszych wiekach kształtowania się filozofii, – definiuje stanowiska: monizmu i pluralizmu oraz wariabilizmu i eleatyzmu, – streszcza poglądy Parmenidesa z Elei, Heraklita z Efezu, Empedoklesa i Anaksagorasa.	– rozważa zagadnienia, które były przedmiotem sporów naukowych w pierwszych wiekach kształtowania się filozofii, – porównuje stanowiska: monizmu i pluralizmu oraz wariabilizmu i eleatyzmu, – analizuje poglądy Parmenidesa z Elei, Heraklita z Efezu, Empedoklesa i Anaksagorasa.	– poszukuje rozstrzygnięć naukowych sporów filozoficznych, które toczyły się w pierwszych wiekach kształtowania się filozofii, – krytycznie analizuje stanowiska: monizmu i pluralizmu oraz wariabilizmu i eleatyzmu i odnosi je do współczesnych rozważań naukowych, – odnosi poglądy Parmenidesa z Elei, Heraklita z Efezu, Empedoklesa i Anaksagorasa do ogólnych rozważań filozoficznych.	– poszukując rozstrzygnięć naukowych sporów filozoficznych, które toczyły się w pierwszych wiekach kształtowania się filozofii, posługuje się terminologią filozoficzną i trafną, krytyczną argumentacją, – odnosi poglądy Parmenidesa z Elei, Heraklita z Efezu, Empedoklesa i Anaksagorasa do współczesnych zagadnień naukowych i innych kontekstów kulturowych.	– poszukując rozstrzygnięć naukowych sporów filozoficznych, które toczyły się w pierwszych wiekach kształtowania się filozofii, stosuje twórcze rozwiązania i pogłębioną argumentację, – znajduje współczesne (m.in. naukowe) zastosowania i wskazuje wnioski wynikające z poglądów Parmenidesa z Elei, Heraklita z Efezu, Empedoklesa i Anaksagorasa.
10. Atomizm grecki jako wzorzec dla ontologii naturalistycznej (2 godz.)	– charakteryzuje najważniejsze elementy koncepcji atomistów (Leucypa i Demokryta), – wyjaśnia pojęcie paradygmatu naukowego i odnosi to pojęcie do atomizmu greckiego, – opisuje relację łączącą atomizm grecki z ontologią naturalistyczną.	– porównuje pluralizm ilościowy (atomizm) i jakościowy Empedoklesa i Anaksagorasa, – rozważa wpływ nauczania Demokryta z Abdery na nowożytnie i współczesne koncepcje naukowe, – wyjaśnia związek pomiędzy paradygmatem naturalistycznym i atomizmem.	– opowiada się za pluralizmem ilościowym lub pluralizmem jakościowym i argumentuje na rzecz własnego stanowiska, – podaje przykłady wykorzystania atomizmu we współczesnej nauce, – angażuje się w rozstrzyganie eksperymentów myślowych odnoszących się do problematyki atomizmu.	– dokonuje polemiki z koncepcją atomizmu Demokryta z Abdery lub współczesnych rozstrzygnięć w tym zakresie, – podaje przykłady koncepcji naukowych stojących w opozycji do atomizmu, – rozstrzyga eksperymenty myślowe odnoszące się do atomizmu, stosując spójną i przekonującą argumentację.	– zajmuje stanowisko w kwestii podzielności przedmiotów i uzasadnia je z zastosowaniem terminologii filozoficznej, narzędzi logicznych oraz przykładów naukowych, – rozstrzygając eksperymenty myślowe odnoszące się do atomizmu, wykorzystuje wiedzę naukową i aparat pojęciowy filozofii.

11. Atomizm grecki – myślenie naukowe (2 godz.)	– wymienia elementy namysłu, które są niezbędne, aby daną dziedzinę wiedzy uznać za rozważania naukowe, – identyfikuje pojęcia i założenia atomizmu we współczesnej myśli filozoficznej, – podejmuje pracę projektową w grupie (metoda PBL).	– rozważa kwestię naukowości rozważań atomistów, – rozważa znaczenie poszczególnych elementów namysłu jako niezbędnych do uznania danej dyscypliny za refleksję naukową, – analizuje i opisuje przebieg procesu konstruowania teorii naukowych, – angażuje się w pracę projektową w grupie, proponując rozwiązania i działania (metoda PBL).	– rozważa przebieg procesu konstruowania teorii naukowych na podstawie konkretnych przykładów z historii nauki, – porównuje działalność naukową atomistów z działalnością współczesnych naukowców, – interpretuje pojęcia dotyczące atomizmu w formie kreatywnej pracy z grupie (metoda PBL).	– bierze czynny udział w konstruowaniu i rozstrzyganiu wybranego problemu związanego z atomizmem, stosując się do podanych wytycznych charakteryzujących proces konstruowania prostych modeli teoretycznych (metoda PBL).	– bierze czynny udział w konstruowaniu i rozstrzyganiu wybranego problemu filozoficznego związanego z atomizmem, – udoskonala lub modyfikuje zasady (instrukcje) związane z tworzeniem prostych modeli teoretycznych (metoda PBL).
Okres humanistyczny filozofii starożytnej					
12. Poglądy sofistów i nauczanie Sokratesa (2 godz.)	– przedstawia życiorys Sokratesa, – charakteryzuje metodę dialektyczną i najważniejsze poglądy filozoficzne Sokratesa, – przedstawia poglądy Sokratesa (intelektualizm etyczny, cnota, misja wobec Aten, indywidualizm), – definiuje stanowiska obiektywizmu i subiektywizmu etycznego.	– ocenia postawę intelektualną i społeczną Sokratesa, – opracowuje dialog z wykorzystaniem metody dialektycznej i najważniejszych poglądów filozoficznych Sokratesa, – podejmuje namysł nad poglądami Sokratesa (intelektualizm etyczny, cnota, misja wobec Aten, indywidualizm), – porównuje ze sobą stanowiska obiektywizmu i subiektywizmu etycznego.	– tworzy argumenty na poparcie postawy intelektualnej i społecznej Sokratesa, – prowadzi dialog z wykorzystaniem metody dialektycznej, – krytycznie analizuje poglądy filozoficzne Sokratesa (intelektualizm etyczny, cnota, misja wobec Aten, indywidualizm), – opowiada się za jednym ze stanowisk etycznych i argumentuje na jego rzecz (obiektywizm lub subiektywizm).	– tworzy trafne i pogłębione argumenty na poparcie postawy intelektualnej i społecznej Sokratesa oraz odpiera kontrargumenty, – prowadzi twórczy dialog z wykorzystaniem metody dialektycznej, – krytycznie i twórczo analizuje poglądy filozoficzne Sokratesa (intelektualizm etyczny, cnota, misja wobec Aten, indywidualizm), – opowiada się za jednym ze stanowisk etycznych oraz trafnie i spójnie argumentuje na jego rzecz (obiektywizm lub subiektywizm).	– dyskutuje na temat postawy intelektualnej i społecznej Sokratesa, korzystając z pogłębionej wiedzy historycznej i filozoficznej, – projektuje i prowadzi twórczy dialog z wykorzystaniem metody dialektycznej, – podejmuje polemikę na temat poglądów filozoficznych Sokratesa (intelektualizmu etycznego, cnoty, misji wobec Aten, indywidualizmu), – określa własne stanowisko w relacji do innych stanowisk etycznych oraz trafnie i

					spójnie argumentuje na rzecz własnych poglądów.
13. Poglądy sofistów i nauczanie Sokratesa – debata oksfordzka (2 godz.)	– identyfikuje współczesne problemy związane z poglądami i postawą Sokratesa, – przygotowuje argumentację do debaty oksfordzkiej, – współpracuje w zespole – współtworzy linię argumentacyjną drużyny.	– odnosi wiedzę na temat życia i poglądów Sokratesa do współczesnych problemów, – przygotowuje argumentację i przedstawia ją w formie wystąpienia podczas debaty oksfordzkiej, – współpracuje w zespole – współtworzy linię argumentacyjną drużyny.	– rozważa współczesne problemy filozoficzne i społeczne, odnosząc je do poglądów Sokratesa oraz stosując terminologię filozoficzną, – przedstawia własną, spójną i przemyślaną argumentację podczas debaty oksfordzkiej, – twórczo i aktywnie współpracuje w zespole – współtworzy linię argumentacyjną drużyny.	– rozstrzyga współczesne problemy filozoficzne i społeczne, odnosząc je do poglądów Sokratesa, kontekstu filozoficznego oraz stosując właściwą terminologię filozoficzną, – przedstawia własną, spójną, poprawną i opatrzoną przykładami argumentację podczas debaty oksfordzkiej oraz odnosi się do kontrargumentacji, – twórczo, systematycznie i aktywnie współpracuje w zespole – współtworzy linię argumentacyjną drużyny.	– rozstrzyga współczesne problemy filozoficzne i społeczne, odnosząc je do poglądów Sokratesa, kontekstu filozoficznego, społecznego, naukowego oraz stosując właściwą terminologię filozoficzną, – przedstawia własną, spójną, poprawną i opatrzoną przykładami argumentację podczas debaty oksfordzkiej oraz trafnie i przekonująco odnosi się do kontrargumentacji.
System filozoficzny Platona					
14. Antynaturalizm Platona (2 godz.)	– opisuje i wyjaśnia teorię idei Platona, – charakteryzuje teorię poznania Platona (rozdziela <i>episteme</i> od <i>doksa</i>) i definiuje pojęcie anamnezy, – prezentuje argumentację Platona za nieśmiertelnością ludzkiej duszy, – wyjaśnia i interpretuje znaczenie alegorii jaskini w systemie Platona.	– interpretuje teorię idei Platona, osadzając ją w obszarze ontologii antynaturalistycznej, – analizuje teorię poznania Platona z zastosowaniem terminologii filozoficznej, – rozważa argumentację Platona za nieśmiertelnością duszy człowieka, – interpretuje znaczenie alegorii jaskini i poszczególnych symboli w odniesieniu do	– interpretuje teorię idei Platona, osadzając ją w obszarze ontologii antynaturalistycznej i przeciwstawiając stanowisku atomistów, – krytycznie analizuje teorię poznania Platona z zastosowaniem terminologii filozoficznej, – podejmuje dyskusję na temat nieśmiertelności duszy człowieka na podstawie rozważań Platona, – interpretuje znaczenie	– interpretuje teorię idei Platona, osadzając ją w kontekście filozoficznym i naukowym, – podczas dyskusji na temat nieśmiertelności duszy człowieka przedstawia własne stanowisko i formułuje przekonujące, spójne argumenty na jego poparcie, – tworzy własną alegorię świata na wzór Platońskiej jaskini.	– polemizuje ze stanowiskiem idealizmu oraz krytycznie odnosi je do wcześniejszych koncepcji filozoficznych, – w sporze dotyczącym ludzkiej duszy uzasadnia swój pogląd w na podstawie logicznej oraz naukowej argumentacji oraz skutecznie odpiera zarzuty innych uczestników dyskusji.

		koncepcji idealizmu i dualizmu Platona.	alegorii jaskini i poszczególnych symboli w odniesieniu do koncepcji Platona oraz zjawisk współczesnych.		
15. Antynaturalizm Platona – analiza tekstów źródłowych (2 godz.)	– analizuje tekst Platona <i>Fedon</i> na temat ludzkiej duszy, – porównuje myśli zawarte w tekście Platona <i>Timajos</i> oraz Biblii ST (Ks. Rodzaju) na temat stworzenia świata.	– interpretuje tekst Platona <i>Fedon</i> na temat ludzkiej duszy w oparciu o wiedzę z zakresu filozofii, – porównuje myśli zawarte w tekście Platona <i>Timajos</i> oraz Biblii ST (Ks. Rodzaju) na temat stworzenia świata z zastosowaniem terminologii filozoficznej.	– dyskutuje na temat przeczytanych tekstów źródłowych, przedstawia własną interpretację i popiera ją rzetelną wiedzą z zakresu filozofii, – ocenia argumentację Platona na rzecz nieśmiertelności ludzkiej duszy.	– określa własne stanowisko w kwestii nieśmiertelności ludzkiej duszy oraz uzasadnia swój pogląd, – odnosi koncepcję stworzenia świata według antycznego oraz biblijnego wzorca do modeli stworzenia obecnych w innych kulturach.	– odnosi kwestię nieśmiertelności ludzkiej duszy do teorii naukowych i psychologicznych, – posługuje się terminologią i metodologią charakterystyczną dla namysłu filozoficznego.
16. Filozofia praktyczna Platona (2 godz.)	– charakteryzuje najważniejsze wątki filozofii praktycznej Platona, – opisuje koncepcję miłości, teorię państwa oraz etyczne rozważania Platona, – umiejscawia refleksję Platona na tle późniejszych stanowisk inspirowanych jego twórczością.	– rozważa najważniejsze wątki filozofii praktycznej Platona, – analizuje koncepcję miłości, teorię państwa oraz etyczne rozważania Platona z zastosowaniem terminologii filozoficznej, – odnosi rozważania Platona do innych stanowisk filozoficznych.	– podejmuje dyskusję na temat najważniejszych wątków filozofii praktycznej Platona, – podejmuje krytyczne i pogłębione rozważania na temat koncepcji miłości, teorii państwa oraz etycznych rozważań Platona z zastosowaniem terminologii filozoficznej, – dokonuje analizy porównawczej poglądów Platona i innych stanowisk filozoficznych.	– zajmuje własne stanowisko w dyskusji na temat najważniejszych wątków filozofii praktycznej Platona i broni przedstawionych poglądów, – podejmuje krytyczne i pogłębione rozważania na temat koncepcji miłości, teorii państwa oraz etycznych rozważań Platona z zastosowaniem terminologii filozoficznej i odniesień do kontekstów kulturowych, – dokonuje krytycznej i pogłębionej analizy porównawczej poglądów Platona i innych stanowisk filozoficznych.	– zajmuje własne, pogłębione stanowisko w dyskusji na temat najważniejszych wątków filozofii praktycznej Platona i odnosi się do przeciwnych poglądów, – podejmuje krytyczne i pogłębione rozważania na temat koncepcji miłości, teorii państwa oraz etycznych rozważań Platona z zastosowaniem terminologii filozoficznej, odniesień do kontekstów kulturowych i wiedzy naukowej, – dokonuje oryginalnej, krytycznej i pogłębionej analizy porównawczej poglądów Platona i innych stanowisk filozoficznych.

17. Filozofia praktyczna Platona – projekt edukacyjny (2 godz.)	– odnosi wątki filozofii praktycznej Platona do refleksji współczesnej na temat sprawiedliwości, – współtworzy projekt państwa idealnego (wyspa rozbitków) w oparciu o wzorzec zaczerpnięty z koncepcji Platona.	– trafnie i przekonująco odnosi elementy filozofii praktycznej Platona do refleksji współczesnej na temat sprawiedliwości, – współtworzy projekt państwa idealnego (wyspa rozbitków) w oparciu o wzorzec zaczerpnięty z koncepcji Platona i inne filozoficzne inspiracje.	– odnosi elementy filozofii praktycznej Platona do filozofii współczesnej, – aktywnie współtworzy projekt państwa idealnego (wyspa rozbitków) w oparciu o wzorzec zaczerpnięty z koncepcji Platona i inne filozoficzne inspiracje.	– interpretuje filozofię Platona w odniesieniu do myśli społecznej i filozoficznej, – aktywnie i twórczo angażuje się w realizację projektu państwa idealnego (wyspa rozbitków) w oparciu o wzorzec zaczerpnięty z koncepcji Platona i inne filozoficzne inspiracje.	– interpretuje filozofię Platona w odniesieniu do myśli naukowej, społecznej i filozoficznej, – aktywnie, krytycznie i twórczo angażuje się w realizację projektu państwa idealnego (wyspa rozbitków) w oparciu o wzorzec zaczerpnięty z koncepcji Platona i inne filozoficzne i pozafilozoficzne inspiracje.
System filozoficzny Arystotelesa					
18. Filozofia teoretyczna Arystotelesa (2 godz.)	– charakteryzuje najważniejsze elementy metafizyki Arystotelesa (definiuje pojęcia: <i>byt</i>, <i>materia</i> i <i>forma</i>, <i>substancja</i> oraz <i>Bóg</i>), – przedstawia ważne wątki teorii poznania Arystotelesa, – wyjaśnia, w jaki sposób Arystoteles godził dotychczasowe spory ontologiczne.	– przedstawia koncepcję Arystotelesa jako próbę pogodzenia dotychczasowych sporów ontologicznych, – wyjaśnia oraz interpretuje najważniejsze pojęcia i kategorie metafizyki Arystotelesa, – rozważa i interpretuje najważniejsze elementy teorii poznania Arystotelesa.	– interpretuje koncepcję Arystotelesa oraz ilustruje ją adekwatnymi przykładami, – interpretuje i ocenia elementy teorii poznania Arystotelesa, stosując terminologię filozoficzną, – odnosi koncepcję Arystotelesa do własnego życia i problematyki współczesnej.	– odnosi koncepcję Arystotelesa do rozważań innych filozofów oraz codziennych problemów i zagadnień, – ocenia rozstrzygnięcia metafizyczne i epistemologiczne Arystotelesa i argumentuje za lub przeciw poszczególnym tezom.	– odnosi koncepcję metafizyczną i epistemologiczną Arystotelesa do problemów naukowych, m.in. do zagadnień kosmologii, – analizuje krytycznie koncepcję Arystotelesa, posługując się zaawansowaną terminologią i aparatem pojęciowym filozofii.
19. Filozofia teoretyczna Arystotelesa – praca z tekstem źródłowym (2 godz.)	– analizuje fragment tekstu Arystotelesa <i>Metafizyka</i>, – dyskutuje na temat przeczytanego tekstu źródłowego, – przedstawia własną interpretację tekstu i popiera ją wiedzą i terminologią filozoficzną.	– interpretuje fragment tekstu Arystotelesa <i>Metafizyka</i> z zastosowaniem terminologii filozoficznej, – aktywnie dyskutuje na temat przeczytanego tekstu źródłowego, – przedstawia własną interpretację tekstu i	– twórczo i krytycznie interpretuje fragment tekstu Arystotelesa <i>Metafizyka</i> z zastosowaniem terminologii filozoficznej, – aktywnie dyskutuje na temat przeczytanego tekstu źródłowego – prezentuje własne	– twórczo i krytycznie interpretuje fragment tekstu Arystotelesa <i>Metafizyka</i> z zastosowaniem terminologii filozoficznej, odnosząc się do innych elementów nauczania Arystotelesa, – aktywnie i chętnie	– twórczo i krytycznie interpretuje fragment tekstu Arystotelesa <i>Metafizyka</i> z zastosowaniem terminologii filozoficznej, odnosząc się do innych stanowisk filozoficznych, – aktywnie i z zaangażowaniem

		popiera ją rzetelną wiedzą i terminologią filozoficzną.	stanowisko i odnosi się do innych poglądów, – przedstawia własną – trafną i spójną – interpretację tekstu i popiera ją rzetelną wiedzą i terminologią filozoficzną oraz własnymi przykładami.	dyskutuje na temat przeczytanego tekstu źródłowego – prezentuje własne, spójne stanowisko i przekonująco odnosi się do innych poglądów, – przedstawia własną – trafną i spójną – interpretację tekstu i popiera ją rzetelną wiedzą i terminologią filozoficzną.	dyskutuje na temat przeczytanego tekstu źródłowego i poglądów Arystotelesa – prezentuje własne, spójne stanowisko i krytycznie odnosi się do innych poglądów, – przedstawia własną – trafną i spójną – interpretację tekstu i popiera ją rzetelną wiedzą naukową i terminologią filozoficzną.
20. Filozofia praktyczna Arystotelesa (2 godz.)	– wyjaśnia genezę i funkcję państwa według Arystotelesa, – przedstawia koncepcję form ustrojowych wyszczególnionych przez Arystotelesa, – opisuje najważniejsze założenia eudajmonizmu Arystotelesa.	– porównuje koncepcję ustrojów według Platona i Arystotelesa, – rozważa problem funkcji i genezy istnienia państwa według Arystotelesa, – wyjaśnia, czym różni się eudajmonizm i etyka cnót.	– odnosi koncepcję polityczną Arystotelesa do całokształtu jego systemu filozoficznego, – podejmuje dyskusję na temat problemów i zagadnień filozofii polityki Arystotelesa. – rozstrzyga dylematy etyczne polegające na wyborze przyjemności lub cnoty w odniesieniu do koncepcji Arystotelesa.	– odnosi koncepcję polityczną Arystotelesa do wiedzy historycznej i społecznej oraz przedstawia własną argumentację, – formułuje własny pogląd na temat sposobów osiągania szczęścia i eudajmonizmu oraz uzasadnia przedstawione stanowisko, – analizuje i odnosi zagadnienie eudajmonizmu do współczesnych problemów i zagadnień etycznych oraz rozważanych dylematów etycznych.	– podejmuje filozoficzną polemikę z koncepcją Arystotelesa na temat roli kobiet oraz osób wykonujących pracę fizyczną w państwie, – stosuje w dyskusji pojęcia filozoficzne i trafnie odnosi je do poruszanych kwestii, – przedstawia pozytywne oraz negatywne aspekty eudajmonizmu Arystotelesa, – tworzy własne przykłady dylematów etycznych dotyczących wyboru przyjemności lub cnoty.
21. Filozofia praktyczna Arystotelesa – praca z tekstami źródłowymi (2 godz.)	– analizuje dwa fragmenty tekstu Arystotelesa <i>Etyka nikomachejska</i> (na temat podziału cnót i szczęścia), – dyskutuje na temat przeczytanych tekstów	– interpretuje dwa fragmenty tekstu Arystotelesa <i>Etyka nikomachejska</i> (na temat podziału cnót i szczęścia) z zastosowaniem	– twórczo i krytycznie interpretuje dwa fragmenty tekstu Arystotelesa „ <i>Etyka nikomachejska</i> z zastosowaniem	– twórczo i krytycznie interpretuje dwa fragmenty tekstu Arystotelesa <i>Etyka nikomachejska</i> z zastosowaniem	– twórczo i krytycznie interpretuje dwa fragmenty tekstu Arystotelesa <i>Etyka nikomachejska</i> z zastosowaniem

	źródłowych, – przedstawia własną interpretację i popiera ją wiedzą i terminologią filozoficzną.	terminologii filozoficznej, – aktywnie dyskutuje na temat przeczytanych tekstów źródłowych, – przedstawia własną interpretację tekstów i popiera ją rzetelną wiedzą i terminologią filozoficzną.	terminologii filozoficznej, – aktywnie dyskutuje na temat przeczytanych tekstów źródłowych – prezentuje własne stanowisko i odnosi się do innych poglądów, – przedstawia własną – trafną i spójną – interpretację tekstów i popiera ją rzetelną wiedzą i terminologią filozoficzną oraz własnymi przykładami.	terminologii filozoficznej, odnosząc się do innych elementów nauczania Arystotelesa, – aktywnie i chętnie dyskutuje na temat przeczytanych tekstów źródłowych – prezentuje własne, spójne stanowisko i przekonująco odnosi się do innych poglądów, – przedstawia własną – trafną i spójną – interpretację tekstów i popiera ją rzetelną wiedzą i terminologią filozoficzną.	terminologii filozoficznej, odnosząc się do innych stanowisk filozoficznych, – aktywnie i z zaangażowaniem dyskutuje na temat przeczytanych tekstów źródłowych i poglądów Arystotelesa – prezentuje własne, spójne stanowisko i krytycznie odnosi się do innych poglądów, – przedstawia własną – trafną i spójną – interpretację tekstów i popiera ją rzetelną wiedzą naukową i terminologią filozoficzną.
Okres hellenistyczny					
22. W poszukiwaniu szczęścia: epikureizm i stoicyzm (2 godz.)	– charakteryzuje poglądy szkoły epikurejskiej i stoickiej, – zarysowuje historyczne tło epoki hellenistycznej, – odnosi wiedzę na temat epikureizmu i stoicyzmu do późniejszych modeli refleksji filozoficznej: konsekwencjalizmu i perfekcjonizmu etycznego.	– porównuje poglądy epikurejczyków i stoików, – rozważa podobieństwa i różnice pomiędzy perfekcjonizmem i hedonizmem etycznym w odniesieniu do codziennych sytuacji życiowych i wiedzy ogólnej, – rozważa dylematy etyczne nawiązujące do modeli oceny etycznej (stoicyzmu i epikureizmu).	– krytycznie analizuje poglądy filozofów hellenistycznych i nawiązujące do nich modele etyczne, – rozstrzyga problemy etyczne nawiązujące do modeli oceny etycznej (stoicyzmu i epikureizmu), – podejmuje refleksję na temat samego siebie i własnego życia na podstawie wiedzy na temat stoicyzmu i epikureizmu.	– krytycznie, trafnie i spójnie interpretuje i ocenia poglądy filozofów hellenistycznych i nawiązujące do nich modele etyczne, – rozstrzyga problemy etyczne z zastosowaniem pojęć charakterystycznych dla nauczania szkół helleńskich, – podejmuje pogłębioną refleksję filozoficzną na podstawie wiedzy na temat stoicyzmu i epikureizmu, szerszego kontekstu filozoficznego oraz kulturowego.	– podejmuje racjonalną, przemyślaną i spójną polemikę dotyczącą poszczególnych założeń etycznych szkół helleńskich i uzasadnia swój pogląd w tej kwestii, – rozstrzyga problemy etyczne z zastosowaniem terminologii filozoficznej, wiedzy naukowej i kontekstu kulturowego i społecznego, – podejmuje pogłębioną, krytyczną i dojrzałą refleksję filozoficzną na podstawie ogólnej i specjalistycznej wiedzy.

23. W poszukiwaniu szczęścia: epikureizm i stoicyzm – praca z tekstem źródłowym (2 godz.)	– porównuje koncepcję Epikura z Samos z koncepcją utylitarystów oraz koncepcję stoików z perfekcjonizmem etycznym na podstawie opisów obecnych w podręczniku, – analizuje i interpretuje teksty źródłowe na podstawie posiadanej wiedzy na temat wymienionych stanowisk, – podejmuje dyskusję na temat przeczytanych fragmentów dzieł filozoficznych.	– samodzielnie porównuje koncepcję Epikura z Samos z koncepcją utylitarystów oraz koncepcję stoików z perfekcjonizmem etycznym, – samodzielnie analizuje i interpretuje teksty źródłowe, sięgając do źródeł wiedzy na temat wymienionych stanowisk, – angażuje się w dyskusję na temat przeczytanych fragmentów dzieł filozoficznych.	– spójnie i przekonująco porównuje koncepcję Epikura z Samos z koncepcją utylitarystów oraz koncepcję stoików z perfekcjonizmem etycznym, – trafnie i spójnie analizuje i interpretuje teksty źródłowe, sięgając do źródeł wiedzy na temat wymienionych stanowisk, – zajmuje własne stanowisko w dyskusji na temat przeczytanych fragmentów dzieł filozoficznych.	– spójnie i przekonująco odnosi do siebie i rozwija poznane stanowiska etyczne: epikureizm, utylitaryzm, stoicyzm oraz perfekcjonizm etyczny, – trafnie, przekonująco, krytycznie i spójnie analizuje i interpretuje teksty źródłowe, odnosząc obecne w nich założenia do ogólnej i szczegółowej wiedzy filozoficznej, – zajmuje własne, oryginalne stanowisko w dyskusji na temat przeczytanych fragmentów dzieł filozoficznych i trafnie uzasadnia swoje przekonania.	– spójnie, krytycznie i przekonująco odnosi do siebie i rozwija poznane stanowiska etyczne: epikureizm, utylitaryzm, stoicyzm oraz perfekcjonizm etyczny sięgając do różnych źródeł wiedzy na ten temat, – trafnie, przekonująco i krytycznie analizuje i interpretuje teksty źródłowe, odnosząc obecne w nich założenia do ogólnej i szczegółowej wiedzy filozoficznej, społecznej i naukowej, – zajmuje własne stanowisko w dyskusji na temat przeczytanych dzieł filozoficznych, uzasadnia swoje przekonania i odnosi się do kontrargumentów.
24. Sceptycyzm i jego rola w dziejach filozofii (2 godz.)	– prezentuje argumentację sceptyków przeciw możliwości poznania (tzw. tropy sceptyczne), – streszcza najważniejsze poglądy sceptyków, – opisuje, w jaki sposób rozważania sceptyków starożytnych odnoszą się do współczesnych problemów.	– rozważa argumentację sceptyków przeciw możliwości poznania (tzw. tropy sceptyczne) i podaje trafne przykłady, – rozważa i charakteryzuje najważniejsze poglądy sceptyków, – odnosi rozważania sceptyków starożytnych do współczesnych problemów i zagadnień naukowych.	– zajmuje stanowisko wobec argumentacji sceptyków przeciw możliwości poznania (tzw. tropy sceptyczne) i podaje własne przykłady na poparcie swojej tezy, – analizuje poglądy sceptyków, korzystając z różnych źródeł wiedzy i odnosząc się do kontekstu filozoficznego, – podaje przykłady tego, w jaki sposób rozważania sceptyków odnoszą się do	– zajmuje stanowisko wobec argumentacji sceptyków przeciw możliwości poznania (tzw. tropy sceptyczne) i trafnie oraz spójnie je uzasadnia, podając własne przykłady, – krytycznie analizuje poglądy sceptyków, korzystając z różnych źródeł wiedzy i odnosząc się do kontekstu filozoficznego i pozafilozoficznego,	– podejmuje polemikę ze sceptycyzmem na temat możliwości dotarcia do prawdy, opierając się na terminologii filozoficznej, tekstach źródłowych oraz wiedzy naukowej, – krytycznie analizuje poglądy sceptyków, korzystając z różnych źródeł wiedzy i odnosząc się do kontekstu naukowego, filozoficznego i społecznego.

			współczesnych problemów i zagadnień naukowych.	– ilustruje współczesne zastosowania naukowe rozważań sceptyków.	
25. Sceptycyzm i jego rola w dziejach filozofii – praca z tekstem źródłowym (2 godz.)	– charakteryzuje starożytny i nowożytny sceptycyzm, – analizuje i interpretuje teksty filozoficzne na podstawie wiedzy dostępnej w podręczniku, – posługuje się terminologią filozoficzną dotyczącą sceptycyzmu, – podejmuje dyskusję na temat treści przeczytanych tekstów.	– porównuje starożytny i nowożytny sceptycyzm uwydatniając podobieństwa i różnice, – analizuje i samodzielnie interpretuje teksty filozoficzne, trafnie posługując się wiedzą i terminologią filozoficzną, – zajmuje głos w dyskusji na temat treści analizowanych tekstów.	– spójnie i przekonująco odnosi się do starożytnego i nowożytnego sceptycyzmu, uwydatniając obecne między nimi podobieństwa i różnice, – analizuje i trafnie interpretuje teksty filozoficzne, posługując się wiedzą filozoficzną i pozafilozoficzną oraz właściwą terminologią, – zajmuje oryginalne stanowisko w dyskusji na temat treści analizowanych tekstów oraz spójnie i przekonująco je uzasadnia.	– zajmuje przemyślane i spójne stanowisko wobec poglądów reprezentowanych przez starożytnych i nowożytnych sceptyków, uwydatniając obecne między nimi podobieństwa i różnice, – analizuje i trafnie interpretuje teksty filozoficzne, posługując się wiedzą naukową, filozoficzną i właściwą terminologią, – zajmuje oryginalne stanowisko w dyskusji na temat poglądów poruszanych w analizowanych tekstach oraz spójnie i przekonująco je uzasadnia.	– zajmuje krytyczne, pogłębione stanowisko w odniesieniu do poglądów reprezentowanych przez starożytnych i nowożytnych sceptyków, – krytycznie analizuje i twórczo interpretuje teksty filozoficzne, posługując się pogłębioną wiedzą naukową i filozoficzną, a także właściwą terminologią i warsztatem logicznym, – zajmuje własne stanowisko w dyskusji, spójnie i przekonująco je uzasadnia, a także przekonująco odnosi się do kontrargumentów.
Okres synkretyczny: filozoficzne źródła teologii					
26. Początki myśli teologicznej: koncepcja Filona z Aleksandrii i	– przedstawia poglądy Filona z Aleksandrii i ich powiązanie z myślą	– charakteryzuje poglądy Filona z Aleksandrii i osadza je w kontekście	– zajmuje stanowisko wobec poglądów Filona z Aleksandrii i osadza je w	– dyskutuje na temat poglądów Filona z Aleksandrii i zajmuje	– z zaangażowaniem dyskutuje na temat poglądów Filona z

neoplatonizm (2 godz.)	judaistyczną, – charakteryzuje najważniejsze poglądy Plotyna, – opisuje wpływ poglądów Filona i Plotyna na kształt teologii starożytnej.	myśli judaistycznej, – rozważa i interpretuje najważniejsze poglądy Plotyna, – analizuje wpływ poglądów Filona i Plotyna na kształt teologii starożytnej oraz powiązania ich poglądów z wcześniejszymi stanowiskami filozoficznymi (m.in. myślą Platona).	kontekście rozważań filozoficznych i religijnych, – ocenia, rozważa i interpretuje najważniejsze poglądy Plotyna, – krytycznie analizuje wpływ poglądów Filona i Plotyna na kształt teologii starożytnej oraz powiązania ich poglądów z wcześniejszymi stanowiskami filozoficznymi (m.in. myślą Platona).	stanowisko dotyczące poruszanych przez filozofa tematów, osadzając refleksję w kontekście filozoficznym i religijnym, – ocenia, krytycznie rozważa i interpretuje najważniejsze poglądy Plotyna w odniesieniu do kontekstu naukowego i kulturowego, – rekonstruuje wpływ poglądów Filona i Plotyna na kształt teologii starożytnej oraz powiązania ich poglądów z wcześniejszymi stanowiskami filozoficznymi (m.in. myślą Platona).	Aleksandrii i zajmuje krytyczne stanowisko wobec poruszanych przez filozofa tematów, osadzając własną refleksję w kontekście filozoficznym, naukowym i religijnym, – ocenia, krytycznie rozważa i interpretuje poglądy Plotyna w odniesieniu do kontekstu filozoficznego, naukowego i kulturowego, – podaje przykłady, aby zilustrować wpływ poglądów Filona i Plotyna na kształt teologii starożytnej.
27. Początki myśli teologicznej: koncepcja Filona z Aleksandrii i neoplatonizm – praca z tekstem źródłowym (2 godz.)	– dokonuje analizy i interpretacji tekstu Plotyna <i>Enneady</i> na podstawie wiedzy z podręcznika, – posługuje się w wypowiedziach terminologią pochodzącą z koncepcji Plotyna, – na podstawie wiedzy z podręcznika porównuje poglądy na temat Boga reprezentowane przez Plotyna i innych starożytnych filozofów (stoicy, Platon, Arystoteles).	– dokonuje własnej analizy i interpretacji tekstu Plotyna <i>Enneady</i> na podstawie wiedzy filozoficznej, – trafnie posługuje się w swoich wypowiedziach terminologią pochodzącą z koncepcji Plotyna, – na podstawie wiedzy filozoficznej porównuje poglądy na temat Boga reprezentowane przez Plotyna i innych starożytnych filozofów (stoicy, Platon, Arystoteles).	– dokonuje samodzielnej, krytycznej analizy i interpretacji tekstu Plotyna <i>Enneady</i> na podstawie wiedzy filozoficznej i pozafilozoficznej, – trafnie posługuje się w swoich wypowiedziach terminologią filozoficzną, – na podstawie wiedzy filozoficznej i teologicznej porównuje poglądy na temat Boga reprezentowane przez Plotyna i innych starożytnych filozofów (stoicy, Platon,	– dyskutuje na temat stanowiska Plotyna wyrażonego w tekście <i>Enneady</i> na podstawie wiedzy filozoficznej i pozafilozoficznej, – trafnie posługuje się w swoich wypowiedziach terminologią filozoficzną i warsztatem logicznym, – na podstawie wiedzy filozoficznej i teologicznej porównuje poglądy na temat Boga wyrażane przez starożytnych filozofów i zajmuje w tym sporze własne stanowisko.	– dyskutuje z zaangażowaniem na temat stanowiska Plotyna wyrażonego w tekście <i>Enneady</i> na podstawie wiedzy filozoficznej i pozafilozoficznej, – trafnie i bezbłędnie posługuje się w swoich wypowiedziach terminologią filozoficzną i warsztatem logicznym, – na podstawie wiedzy filozoficznej i teologicznej porównuje poglądy na temat Boga wyrażane przez starożytnych filozofów i

			Arystoteles).		zajmuje w tym sporze własne stanowisko, popierając je przekonującą i spójną argumentacją.
28. Koncepcja filozoficzna św. Augustyna z Hippony (2 godz.)	– przedstawia stanowiska poszczególnych przedstawicieli patrystyki, – podejmuje rozważania na temat filozoficznego problemu zła i zagadnienia wolnej woli człowieka, – definiuje najważniejsze pojęcia odnoszące się do nauczania Augustyna (iluminacja, historiozofia, predestynacja), – charakteryzuje poglądy Augustyna dotyczące poznania i dziejów ludzkości.	– rozważa zagadnienia etyczne: problem wolnej woli, istnienia i interpretacji zła, a także podaje przykłady ilustrujące te zagadnienia, – rozważa problem sensu i celowości dziejów człowieka, – odnosi się do poglądów Augustyna i innych przedstawicieli patrystyki w formie wystąpienia lub pytań podczas debaty panelowej.	– podejmuje dyskusję na temat wolnej woli, przejawów zła moralnego oraz realnego istnienia zła ontycznego w świecie, – odnosi zagadnienia historiozofii do wydarzeń w dziejach ludzkości, – przedstawia poglądy Augustyna lub innych przedstawicieli patrystyki w formie wystąpienia podczas debaty panelowej.	– formułuje własne stanowisko na temat wolnej woli, istnienia zła oraz jego przejawów i argumentuje za przyjętym rozwiązaniem, – podaje przykłady codziennych sytuacji, które odnoszą się do koncepcji św. Augustyna, – podczas debaty panelowej spójnie i przekonująco prezentuje stanowisko wybranego przedstawiciela patrystyki.	– podejmuje polemikę na temat pojmowania czasu, wolnej woli oraz umysłu przez Augustyna, – aktywnie dyskutuje na temat koncepcji zła i odnosi ją do wiedzy z zakresu filozofii, psychologii, socjologii i innych nauk, – posługuje się pojęciami filozoficznymi i naukowymi podczas wypowiedzi na temat zagadnienia wolnej woli, – podczas debaty prezentuje i uzasadnia stanowisko wybranego przedstawiciela patrystyki, a także podejmuje dyskusję z innymi uczestnikami dyskusji.
29. Koncepcja filozoficzna św. Augustyna z Hippony – praca z tekstem źródłowym (2 godz.)	– dokonuje analizy i interpretacji tekstów Augustyna z Hippony, – posługuje się w swoich ustnych i pisemnych	– przedstawia własną interpretację tekstów Augustyna i dyskutuje z innymi osobami uczestniczącymi w	– przedstawia własną, rzetelną i spójną interpretację tekstów Augustyna i rzeczowo dyskutuje z innymi	– przedstawia krytyczną, rzetelną i spójną interpretację tekstów Augustyna, podaje własne przykłady i chętnie	– przedstawia krytyczną, pogłębioną interpretację tekstów Augustyna, podaje własne przykłady i podejmuje polemikę w

	wypowiedziach terminologią pochodzącą z koncepcji Augustyna na temat poznania i koncepcji zła, – pisze tekst filozoficzny (esej) będący podsumowaniem rozważań na temat koncepcji Augustyna.	zajęciach, – posługuje się w swoich ustnych i pisemnych wypowiedziach terminologią filozoficzną, – pisze spójny, poprawny merytorycznie tekst filozoficzny (esej) będący podsumowaniem rozważań na temat koncepcji Augustyna.	osobami uczestniczącymi w zajęciach, – posługuje się w swoich ustnych i pisemnych wypowiedziach terminologią filozoficzną i nawiązuje do pozafilozoficznych kontekstów, – pisze spójny, poprawny merytorycznie tekst filozoficzny (esej) będący podsumowaniem rozważań na temat koncepcji Augustyna. W tekście nawiązuje do przemyśleń innych filozofów i formułuje własne stanowisko.	dyskutuje z innymi osobami uczestniczącymi w zajęciach, – posługuje się w swoich ustnych i pisemnych wypowiedziach terminologią filozoficzną i nawiązuje do pozafilozoficznych (kulturowych, naukowych, społecznych) kontekstów, – pisze spójny, poprawny merytorycznie tekst filozoficzny (esej) będący podsumowaniem rozważań na temat koncepcji Augustyna. W tekście nawiązuje do przemyśleń innych filozofów i formułuje własne, dobrze uargumentowane stanowisko.	stosunku do poglądów innych osób uczestniczących w zajęciach, – posługuje się w swoich ustnych i pisemnych wypowiedziach terminologią filozoficzną, warsztatem logicznym, a także trafnie nawiązuje do pozafilozoficznych (kulturowych, naukowych, społecznych) kontekstów, – pisze spójny, oryginalny tekst filozoficzny (esej) będący podsumowaniem rozważań na temat koncepcji Augustyna. W tekście nawiązuje do przemyśleń innych filozofów i kontekstów pozafilozoficznych, formułuje własne, dobrze uargumentowane stanowisko i odnosi się do kontrargumentacji.
--	--	--	---	---	---